

RIPJAKT PÅ RENSJÖSÄTERN

I augusti månad 1988 fick jag den stora förmånen att få följa med min man på ripjakt upp till Oscar Dicksons jaktstuga Rensjösättern i Jämtland, som då ägdes av Mac Wikström med familj. Ett rosa träslott, som ligger helt för sig självt i den vackra naturen. Inga vägar eller kommunikationer leder dit. Man får ta sig fram endera rida, gå eller åka per roddbåt, som vi fick göra och dra båten över Rensjönäset för hand, för att sen komma ut i Rensjön, där plötsligt den vackra rosa trävillan speglade sig i fonden. Bakom huset fanns en personalbostad, ett stall för hästar och ett stall för hundarna. Allt i samma rosa färg.

Rensjösättern. Ripjakt i slutet på 1970-talet. Det är ingen dålig jaktstuga. Jag går ner på bryggan för att bada.

Jägarna voro Carl-Göran Bonde från Ericssberg med jägare, Erik von Eckerman från Sandvik, Ripsa, Bengt Skarfors från Mälby Säteri, Hans Skiöldebrand med fru från Lyftinge och förstås Mac Wikström med jättetrevlig fru.

Längst fram i bilden ses Hans Skiöldebrand med värden Bengt Skarfors och strax intill jag och värdinnan.

Varför jag fick följa med som gäst förstår jag fortfarande ej. Alla var gamla goda jaktvänner som alltid jagade tillsammans. Jag varken jagar eller skjuter, men är i alla fall en stor naturälskare, och uppskattar lugnet, tystnaden och friheten.

Resan upp till jaktstugan var ju bara den en ren upplevelse. Först med roddbåt och sista biten en promenad.

Båten fick dras på dekovillspår för att komma över näset till Rensjöäteren. Erik von Eckermann, Sandvik drar och Bengt Skarfors, Mälby, skjuter på. Hej och hå, hugg i bara!

Fru Wikström ordnade med allting på bästa sätt och var en förtjusande person, anspråklös och effektiv. Hon stod för all matbeställning från Åre och som skulle räcka en veckas tid och ve den som glömt någon detalj i beställningen. Limporna gick åt som smör av kungliga jägare och all mat kom upp med bandvagnar, som gjordes i ordning av personalen och jägarna fiskade i sjön och ripor gjordes i ordning i förväg.

Värdepåret Mac Wikström med hustru. Längst fram i båten sitter jag. Här tycker jag att jag liknar Carl Lewenhaupt!

Var och en fick sitt sovrum med engelska järnsängar, stor vedkamin, en stol och ett bord. Tvätta sig fick man göra i sjön! Matsalen, som var 7x7 meter hade golvplankor, som ej var avsågade! Och över matsalsbordet hängde en jättestor renkrona.

Allt skulle vara i engelsk stil. Min mor var född Dickson och fick i bröllopspresent av sin far Emil Dickson, som bodde på Sparreholms slott, Långdunker, där min syster och jag är uppväxta.

Jag badar i Rensjön. Hu så kallt.

På dagarna släpptes hundarna fria på bergsidorna för att nosa upp riporna. Jägarna gick en bit bakom och passade om någon ripa flög upp.

Carl Göran Bonde, Ericsson, och jag och två jägare på Rensjöättern. Helt fantastiskt vackert.

Så vitt jag kommer ihåg hade vi strålande väder hela veckan och jag promenerade i sakta mak och kunde följa allt som hände på avstånd. Sedan träffades vi alla till måltiderna och kunde diskutera dagen.

Egentligen hände ingenting särskilt att berätta om, men det är ju just detta ingenting, som nutidsmänniskan inte kan få uppleva av sinnesfrid, lugn och ro för kropp och själ, inga måsten, man glömmer sig själv och sina problem och förstår att vara tacksam för att vara en levande och uppskattande person.

Patricia Tudor Sandahl, som ibland har radioprogrammet Tankar för dagen, kl 7.50 på morgonen säger: "Kanske är det i det minst märkvärdiga, som det mest storslagna sker." Jag börja ana att det är så....

Att allt detta med att jaktvillorna får finnas kvar i Sverige 2018, tycker jag vittnar om hopp för gamla Sverige i nivelleringsens tidsålder.

Mari-Ann Skiöldebrand
Lyftinge den 28 januari 2018

Oscar Dickson på väg upp till Rensjösättern, det Dicksonska rosa jaktstället utanför Storlien. Han rider på en fjordhäst och har en näthåv med ripor i.